

GREIERUL ȘI FURNICA

Greierul în desfătare, trecând vara cu cântare,
Deodată se trezește că afară viscolește,
Iar el de mâncat nu are.

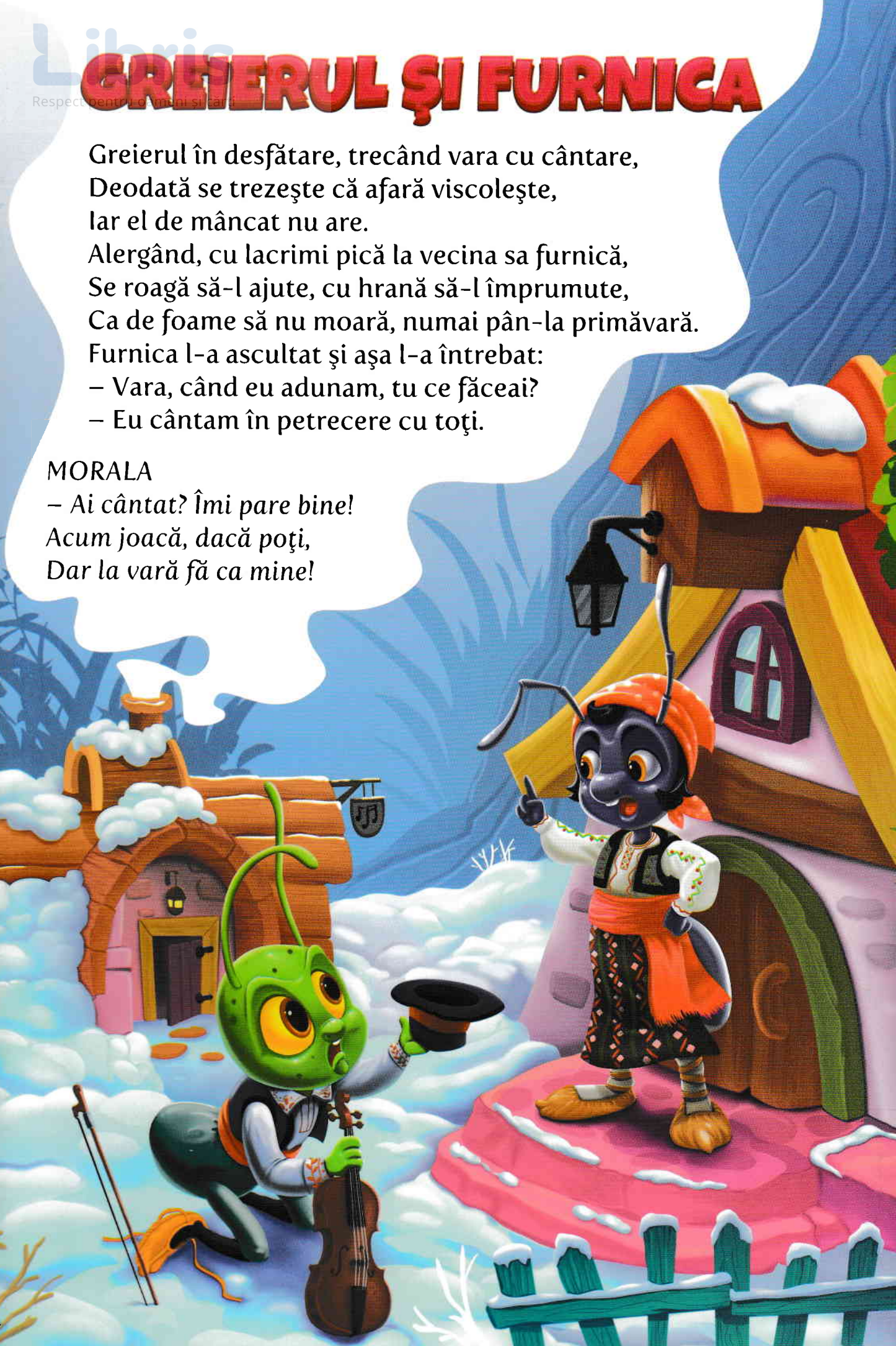
Alergând, cu lacrimi pică la vecina sa furnică,
Se roagă să-l ajute, cu hrană să-l împrumute,
Ca de foame să nu moară, numai pân-la primăvară.

Furnica l-a ascultat și așa l-a întrebat:

- Vara, când eu adunam, tu ce făceai?
- Eu cântam în petrecere cu toți.

MORALA

– Ai cântat? Îmi pare bine!
Acum joacă, dacă poți,
Dar la vară fă ca mine!

VULPEA ÎN LIVADĂ

O vulpe a intrat odată în livadă
Și poamele văzând frumoase,
S-a bucurat prea mult în sine,
Dar bucuria ei a fost în mâini străine,
Căci strugurii pe crengi cam sus erau
Și nu se scuturau.

Umblând ea în zadar mai bine de un ceas,
A zis așa: – Cum v-am găsit, așa vă las,
Măcar că la privit voi arătați prea bine,
Dar verzi sunteți și-n loc să folosiți,
Voi dinții strepeziți.

MORALA

Un adevăr de mult văzut,
Că neavând prilej ca să ne folosim
De-un lucru ce ne e plăcut,
Apoi neapărat cusururi îi găsim.

DOI CÂINI

Un câine, de pe neam dulău,
Prieten credincios către stăpânul său,
Odată a văzut pe vechiul cunoscut, Juju, cățel tărcat,
Ce din ogradă-n casă stăpânul l-a luat
Și carele acuma stătea la o fereastră,
Șezând pe-o pernă din cele mai frumoase,
Afară mândru se uita:
– Jujucă, ce mai faci mata?

– Îți mulțumesc, „mon cher”! Sunt bine.
Dorm, mănânc, alerg, mă hârjonesc
Și pe saltele moi când vreau mă tăvălesc.
Dar tu cum o mai duci? îl întrebă Juju.
– Ca-ntotdeauna... Răbd de foame, ploaie, ger,
Păzind ograda la boier;
Dorm lângă poartă, sau în grajd, cu caii,
Și de la bucătari ades mănânc bătaie.
Dar tu, Juju, ce fapte ai făcut?
Cum ai ajuns așa văzut
De te-a luat stăpânu-n casă
Și te-a culcat pe perne de mătase?
– Eu? Ce întrebare!
Eu fac „apporte”
Și joc ca omul în picioare!

MORALA

Din oameni iarăși sunt la soartă în fav
Pentru că-n două labe știu a umbla uș
Și fac „apporte” când pot.